

A PANORAMA
MAGAZIN
örömmel fogadja
az Ön írását is!

Tekintettel a hamarosan napvilágra kerülő 7. kohéziós jelentésre, mostani számunk Személyes tapasztalatok rovatában nagyobb számban teszünk közzé a 2020 utáni kohéziós politikáról zajló kulcsfontosságú vitával kapcsolatban a helyi, regionális, országos és európai érdekeltek által megfogalmazott véleményeket.

A *Panorama* örömmel fogadja az olvasók írásait, amelyek közül néhányat következő számainkban megjelentetünk. Kérjük, vegye fel velünk a kapcsolatot, és mi tájékoztatjuk Önt a határidőkről, valamint a véleményének megfogalmazására vonatkozó iránymutatásokról:

regio-panorama@ec.europa.eu

A 2020 utáni kohéziós politika – a prioritások komplex együttese

Portugália határozottan támogatja a szilárd kohéziós politika fenntartását, miközben megfelelő erőforrásokat biztosít a főbb célkitűzések megvalósításához: ily módon válik lehetővé a tagállamok és a régiók európai uniós fejlesztési standardokkal való konvergenciája.

Pedro Marques
Tervezésért és infrastruktúráért
felelős miniszter, Portugália

Ennek érdekében egy szilárd uniós költségvetésre, a saját európai erőforrásokkal (amelyek tekintetében a Monti-jelentésből származó hozzájárulások sem hagyhatók figyelmen kívül) kapcsolatos vita keretében a Brexit eredményeivel összehangolható, új megoldások feltárására, és természetesen az új kihívások és szakpolitikák finanszírozására van szükség.

A kohéziós politika feladata, hogy a reálkonvergencia és a tartós kohézió legfőbb tényezőinek, azaz az innovációnak, a készségeknek és a foglalkoztatásnak a támogatása révén fokozottan megerősítse a versenyképességre irányuló fókuszát.

E megközelítést azonban ki kell egészíteni a kohéziós országok közötti konvergencia támogatására irányuló egyedi eszközökkel. A tervezésre és az eredményekre történő összpontosítást pedig meg kell őrizni.

Fenn kell tartani és meg kell erősíteni az előzetes feltételrendszert, szükség esetén pedig utólagos feltételrendszert kell létre-

hozni, mégpedig olyan ösztönzőkkel, amelyek előmozdítják a legkevésbé fejlett tagállamok konvergenciáját.

Hasonló szerződéses logika – úgynevezett „bizalmi szerződések” – mentén kell megszervezni az Európai Bizottság és a tagállamok közötti, mélyrehatóbb és kevésbé bürokratikus megosztott irányítást. A nemzeti reformprogramok és a strukturális alapok végrehajtása közötti kapcsolat megerősítése érdekében a szerződéses eredmények szempontjából többet lehetne tenni.

E célból össze kell egyeztetnünk egyrészt a versenyképességnek a konvergencia és a foglalkoztatás tekintetében történő támogatására irányuló szakpolitikákat és intézkedéseket, másrészt pedig a területi versenyképesség és kohézió javítását célzó politikákat és fellépéseket.

A szakpolitikák fókuszában első körben a következők állnak: innováció és tudás,

a vállalati versenyképesség feltételeinek, valamint az innováción alapuló megújított stratégiák tudományos és technológiai alapjai fejlesztésének biztosítása; továbbá képesítés, képzés és foglalkoztatás a gazdasági és társadalmi fejlődéshez szükséges készségekkel rendelkező emberi erőforrások rendelkezésre állásának biztosítása céljából, valamint továbbképzés.

A területi versenyképességre és a kohézióra irányuló szakpolitikák és intézkedések pedig a következőkre összpontosítanak: (i) energia és éghajlatváltozás, az energiafüggőség csökkentése feltételeinek biztosítása; (ii) tengergazdaság, és az abból fakadó stratégiai potenciál megerősítése (ideértve a tengeri határokat is); (iii) a globális hálózatok és piacok közötti kapcsolat megerősítése, a városi régiók versenyképességének és vonzerejének, valamint az e területeken belüli szociális kohézióknak az előmozdítása; valamint (iv) további fókusz az alacsony népsűrűségű és határokon átnyúló területekre, a határokon átnyúló együttműködés és versenyképesség erősítése céljából a helyi források kiaknázásával.

Összefoglalóan tehát ezeket öleli fel az a prioritáseggyüttes, amellyel a kohéziós politikának meg kell birkóznia, felkészítve eközben az európai gazdaságokat arra, hogy képesek legyenek szembenézni a globalizáció és a digitális transzformáció során elkerülhetetlenül bekövetkező strukturális gazdasági változásokkal, nem letérve azonban a területi egyenlőtlenségek fenntartható csökkentését célzó ösvényről. ■